Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Zahrtmann, Kristian

Titel: BREV TIL: Frølich, Benedicte FRA: Zahrtmann, Kristian (1913-04-02)

Citation: Zahrtmann, Kristian: ”BREV TIL: Frølich, Benedicte FRA: Zahrtmann, Kristian (1913-04-02)”, i *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham*, Samlet og Udgivet Af F. Hendriksen, s. 595. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-002223277-000-shoot-L0022232770000421.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Zahrtmann, Kristian, *Kristian Zahrtmann - en mindebog bygget over hans egne optegnelser og breve fra og til ham,*

K. Z. til Etatsraadinde Benedicte Frølich. Italien 1913 2/4:

... Jeg naaede med mit Ophold her, hvad jeg vilde, at Overgangen til at blive helt gammel gik uden at bemærkes. Var for en Forsigtigheds Skyld paa Posthuset, ikke Spor af Brev. Livet former sig mere og mere til at blive stille og til at se tilbage paa det, der var. Jeg kan jo ikke lade være at smile ad min Ungdom, der troede at ikke ene jeg, men den lille Kres af Venner, jeg havde, skulde træde et Spor, at vi skulde faa besvaret en Række Opgaver, som vi dengang syntes burde gøres. Nogle tog Franskmændene til Hjælp og Krigen skulde ske mod meget, der var Galt.... Jeg tror at ved den Alder samle Ens Fædres hele Livside, Slægtens Klarsyn, dens Vilje sig i den unge Mand, og det er vel Meningen med at gøre vel i Tusinde Led.... Vi andre ligne vist ogsaa vore ukendte Forfædre fra da, og vi have haft Kvintessensen af alle dem i os, da vi skulde selv ordne vort Liv. Med Aarene tror jeg stærkere og stærkere paa denne Samhørighed, jeg synes saa tidt at se Exempler derpaa og Menneskenaturen er uforgængelig som Kaalund skriver saa skønt om Paaskenaturen :

End kommer Svalen søndenfra med samme Il og Hast
Som dengang da paa Golgata vor Frelsers Øje brast.